

kom imidlertid den Opfattelse frem, at det ikke vilde være rigtigt for Landets Bedkommende at gøre en saadan Foranstaltning Gennemførelse afhængig af Postvæsenets Samtykke, og man indskrænkede derfor dette til kun at gælde for København, Købstæderne og Handelspladserne. Denne Regel, som saaledes findes i Postloven, slaar imidlertid ikke til. Det siger sig selv, at efterhaanden som Bebyggelsen tager til paa Landet, og som der rejser sig Flækker, der i alle Henseender og navnlig i postal Henseende ligne Købstæder og ere mere købstadsagtige end de fleste mindre Købstæder, kan Postvæsenet ikke indlade sig paa at sætte Postgang i Værk, medmindre man faar Ret til at udelukke privat Konkurrence. Et saadant Tilfælde foreligger netop nu i Esbjerg, hvor man har bestræbt sig for at faa indført en privat Bypost, hvilket er fuldstændig urimeligt, da der dér er Brevkassætømning og Brevombæring i større Maalestok end i mange Købstæder. Det, som jeg nu her tillader mig at foreslaa, gaar ud paa, at det skal være frit at oprette Bypost, medmindre Postvæsenet paa det paagældende Sted allerede har taget Postens Besørgelse i sin Haand, det vil sige foretager Brevkassætømning og Postombæring flere end een Gang daglig. Har man altsaa indskrænket sig til Minimum, saa at der kun er Tømning af Brevkasserne og Umbæring een Gang daglig, skal det endnu være frit for private at indlade sig paa Oprettelsen af en Bypost, men hvis man er gaaet videre end til dette Minimum, bør det være afhængigt af Postvæsenets Samtykke, om saadan privat Bypost skal kunne oprettes. Jeg tror, at man herved har ramt Tanken i den Bestemmelse, man i sin Tid optog i Postloven, og som i Virkeligheden ogsaa var den, at man vilde udelukke den private Bypost paa de Steder, hvor Postvæsenet allerede havde sat en fyldestgørende Postgang i Værk, hvilket man gif ud fra, vilde være Tilfældet i København, Købstæderne og Handelspladserne, medens noget tilsvarende ikke kunde forudsættes at vilde finde Sted paa Landet. Jeg skal med disse faa Bemærkninger tillade mig at anbefale dette lille Lovforslag til det høje Tings Velvilje.

Formanden: Eksemplarer af det fremlagte Lovforslag ville blive omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Spørgsmaal om Fremme af Forespørgsel fra 11 te kongevalgte Lands-

tingsmand til Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

Formanden: Efter Forretningsordenen kan der ikke finde nogen Forhandling Sted om Forespørgslen's Fremme, og jeg vil anse Samtykket til dens Fremme for stiltiende meddelt, for saa vidt ingen maatte begære udtrykkelig Afstemning (Ophold). Samtykket er herefter meddelt.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Bands Afledning og Afbenyttelse af 28de Maj 1880.

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 86 ff.).

Der var til denne Behandling stillet følgende Endringsforslag af Brun:

Til § 1.

§ 1ste Linie imellem Ordene „Fabrikker“ og „eller“ indsættes: „Mejerier, Slagterier“.

Lovforslagets Paragraffer og det stilledes Endringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Omgang til 3dje Behandling fattes til Forhandling under et.

Brun: Jeg har tilladt mig at stille dette Endringsforslag til Lovforslaget, fordi det forekommer mig, at der mangler en nærmere Præcisering af, hvilke Etablissementer der kommer ind under Lovforslaget, og det er nærmest kun af Hensyn hertil, at jeg har tilladt mig at stille Endringsforslaget.

Landbrugsministeren (Sehested): Ja, det af det ærede 3dje Medlem for 5te Valgkreds (Brun) stillede Endringsforslag til § 1, som jo gaar ud paa at afstære enhver Tvivl om, at Mejerier og Slagterier falde ind under Lovens Omraade, kan jeg tiltræde.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Endringsforslag til § 1 af Brun (se ovenfor) vedtoges uden Afstemning.